

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์

ของ

ศุภชาติ พงขาว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2552

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์

ของ

ศุภชาติ พงขาว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ
ของ
ศุภชาติ พงขาว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2552

ศุภชาติ พงษ์ขาว. (2552). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 400 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 161 คน นักเรียนหญิง 239 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้การทดสอบของเซฟเฟ้ กำหนดค่าความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16, SD=0.44
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ต่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงนำไปทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เซฟเฟ้ (Scheffe)พบว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และสถานที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาด้านอุปกรณ์และสถานที่ แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ พลศึกษาด้านครูผู้สอนไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาด้านครูผู้สอนแตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่าง

กัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

OPINIONS TOWARD PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT OF LEVEL 4
STUDENTS IN CHIANG MAI EDUCATIONAL SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2008

AN ABSTRACT
BY
SUPASHAT PUNGKAW

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
October 2009

Supashat Pungkaw. (2552). *Opinions Toward Physical Education Learning Management of Level 4 Students in Chiang Mai Education Service Area in Academic Year 2008.*

Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School,
Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc.Prof. Dr.Wasana
Kuna-apisit, Assist.prof.Somchai Krisung.

The purposes of this study were to investigation and to compare opinions toward physical education learning management of level 4 students in Chiang Mai Educational Service Area in academic year 2008. The 400 samples were 161 male and 239 female students from multi – stage random sampling. The research instrument was questionnaire constructed by the reseascher himself with .92 of reliability. Data were analyzed into percentage, mean, standard deviation, t – test, one way ANOVA and Scheffe test, at the statistically significance different at .05 level.

The results were found as follows :

1. The opinions of level 4 students toward physical education learning management were at high level in total with $\bar{X} = 3.16$, S.D. = 0.44.
2. The opinions of male and female students toward physical education learning management were no statistically significant difference.
3. The opinions of Mutthayomsuksa 4, 5 and 6 students toward physical education learning management were no statistically significant difference, but there were statistically significant difference at .05 level in the aspect of equipment and facility, teachers, and evaluation. After Scheffe test, it was found that there were no statistically significant difference in the aspect of learning activity management between Mutthayomsuksa 4 and 5 students, but the opinion between Mutthayomsuksa 5 and 6 students were statistically significant difference at .05 level. There were no statistically significant difference in the aspect of teachers between Muthayomsuksa 4 and 5 students, but there were statistically significant difference between Mutthayomsuksa 5 and 6 students at .05 level. There were no statistically significant difference between Mutthayomsuksa 4 and 5 students in the aspect of evaluation, but there were statistically significant difference at .05 level between Mutthayomsuksa 5 and 6.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ และคณาจารย์ทุกท่าน
ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจน การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสามารถดำเนินการทำ
ปริญญานิพนธ์เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์พิชิตพล สุทธิสานนท์ อาจารย์ชูระวี สุริยจันทร์
อาจารย์โสรัจห์ โพธิ์จันทร์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ทุกโรงเรียนและนักเรียนที่ให้ความร่วมมือ
ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อเมฆ พงขาว คุณแม่มาลี พงขาว ที่ให้
กำเนิดและเลี้ยงดูมาโดยตลอด ขอขอบคุณครอบครัวพงขาว ตลอดจนนายโสรัจห์ โพธิ์จันทร์ที่คอย
ให้คำปรึกษาและเป็นเหมือนคนในครอบครัวที่คอยช่วยเหลือดูแล ญาติ พี่น้อง เพื่อน ทุกคนที่คอย
เป็นกำลังใจให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยเสมอมา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอ
อุทิศสิ่งอันดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ศุภชาติ พงขาว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย	2
ความสำคัญของงานวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมุติฐานในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
องค์ประกอบการเรียนรู้การสอนสาระพลศึกษา	6
การจัดการเรียนการสอนสาระพลศึกษา	9
คุณสมบัติตามลักษณะของครูพลศึกษา	11
จุดมุ่งหมายของพลศึกษา	12
หลักสูตรพลศึกษาที่ดี	13
การประเมินผลทางพลศึกษา	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
งานวิจัยต่างประเทศ	15
งานวิจัยในประเทศ	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย.....	39
สรุปผลการวิจัย.....	41
อภิปรายผล.....	44
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	50
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	50
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก	55
ภาคผนวก ข	63
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	65

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=400).....	28
3 ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400).....	29
4 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551(N=400).....	30
5 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400).....	31
6 ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400).....	32
7 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400).....	33
8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรเพศ.....	34
9 ค่าความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400).....	35
10 เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ด้านอุปกรณ์และสถานที่.....	36

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอน.....	36
12	เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ด้าน การวัดและประเมินผล.....	37
13	เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 รวมทั้ง 4 ด้าน.....	37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบัน การศึกษาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของการพัฒนา โดยที่สถาบันการศึกษาได้รับมอบหน้าที่จากสังคมให้เป็นผู้จัดการศึกษาแก่สมาชิกของสังคม ซึ่งรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา โดยการจัดการศึกษาให้แก่มวลสมาชิกของสังคมเพื่อหวังจะได้พลเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย สามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด

สาระพลศึกษามีความสำคัญต่อนักเรียนมาก เพราะประโยชน์ของการเรียนสาระพลศึกษามีทั้งการพัฒนา ทางกาย อารมณ์ และสังคม การเรียนสาระพลศึกษามีได้มุ่งหวังเป็นการเรียนเพื่อสร้างและพัฒนากล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ให้แข็งแรงสมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นการช่วยสร้างทัศนคติ พัฒนาบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจ และควมมีคุณธรรมอีกด้วย ดังนั้นจึงมีการเรียนการสอนสาระพลศึกษาในทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ในโรงเรียนการจัดการเรียนรู้พลศึกษามีกิจกรรมที่มากมายซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานทำให้นักเรียนมีส่วนร่วม เพราะกิจกรรมทางพลศึกษามีทั้งแบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม ไม่จำเป็นจะต้องเป็นกีฬาก็ได้เพราะการเล่นเกมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวก็เป็นกิจกรรมทางพลศึกษาเหมือนกัน เช่น การเดิน แอโรบิก การเล่นโยคะ ฯ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 : 14 - 15) กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกายทางสุขภาพและสมรรถภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้องการสร้างให้คนรู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อความยืนยาวของชีวิตและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี จากสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม และวิทยาการต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ ครูจึงต้องมีบทบาทหน้าที่ต่างๆ ทั้งที่เป็นบทบาทที่เคยกระทำในอดีตและบทบาทใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นตามสภาพสังคม ย่อมทำให้ครูเกิดความสับสนและลำบากใจในการปฏิบัติเป็นอย่างมาก และต้องพยายามทำหน้าที่ตามบทบาทใหม่ๆ และพัฒนาตนเองเพื่อให้เข้ากับแนวทางการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และการทราบถึงความต้องการของนักเรียนจะเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนและสังคม

ในชั่วโมงเรียนพลศึกษาถ้าผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน การเรียนก็จะเกิดผลดีต่อผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถได้รับความรู้ที่เรียนอย่างเต็มที่ มีร่างกายที่แข็งแรงจากการทำกิจกรรม ทั้งยังเป็นการฝึกความมีน้ำใจนักกีฬา คุณธรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เป็นการฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม นักเรียนมีความแตกต่างกันด้านการดำรงชีวิตเพราะในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ มีนักเรียนที่เป็นชนเผ่าอยู่บนที่ราบสูงอยู่หลายเผ่า เช่น กะเหรี่ยง มูเซอ ม้ง อีเก้อ คนพื้นเมือง ฯ ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านร่างกาย วัฒนธรรม ความคิด และชีวิตความเป็นอยู่

จึงเป็นเรื่องยากที่จะจัดการเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนทุกคน ทั้งนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองและนักเรียนที่อาศัยอยู่ตามที่ราบสูง ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ ในการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมในชั่วโมงเรียน ส่งผลให้การเรียนการสอนสาระพลศึกษายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากสภาพ หลาย ๆ ด้านที่เกิดขึ้น เช่น ด้านสภาพแวดล้อม ด้านอุปกรณ์สถานที่ ด้านครูผู้สอน ฯ และการจัดการเรียนการสอน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนสาระพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่เชียงใหม่ จึงเกิดความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาถึงความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 6 เขต ที่มีต่อสาระพลศึกษา เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อสาระพลศึกษาเพื่อจะได้นำผลวิจัยที่ได้มาพัฒนาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนสาระพลศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามเพศ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับชั้น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนสาระพลศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไข พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนพลศึกษาในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ จำนวน 6 เขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2551 จำนวน 28,192 คน ชาย 11,350 คน หญิง 16,842 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 377 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ

1. เพศ แบ่งเป็น

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

2. ระดับชั้น ม.4, ม.5, ม. 6

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

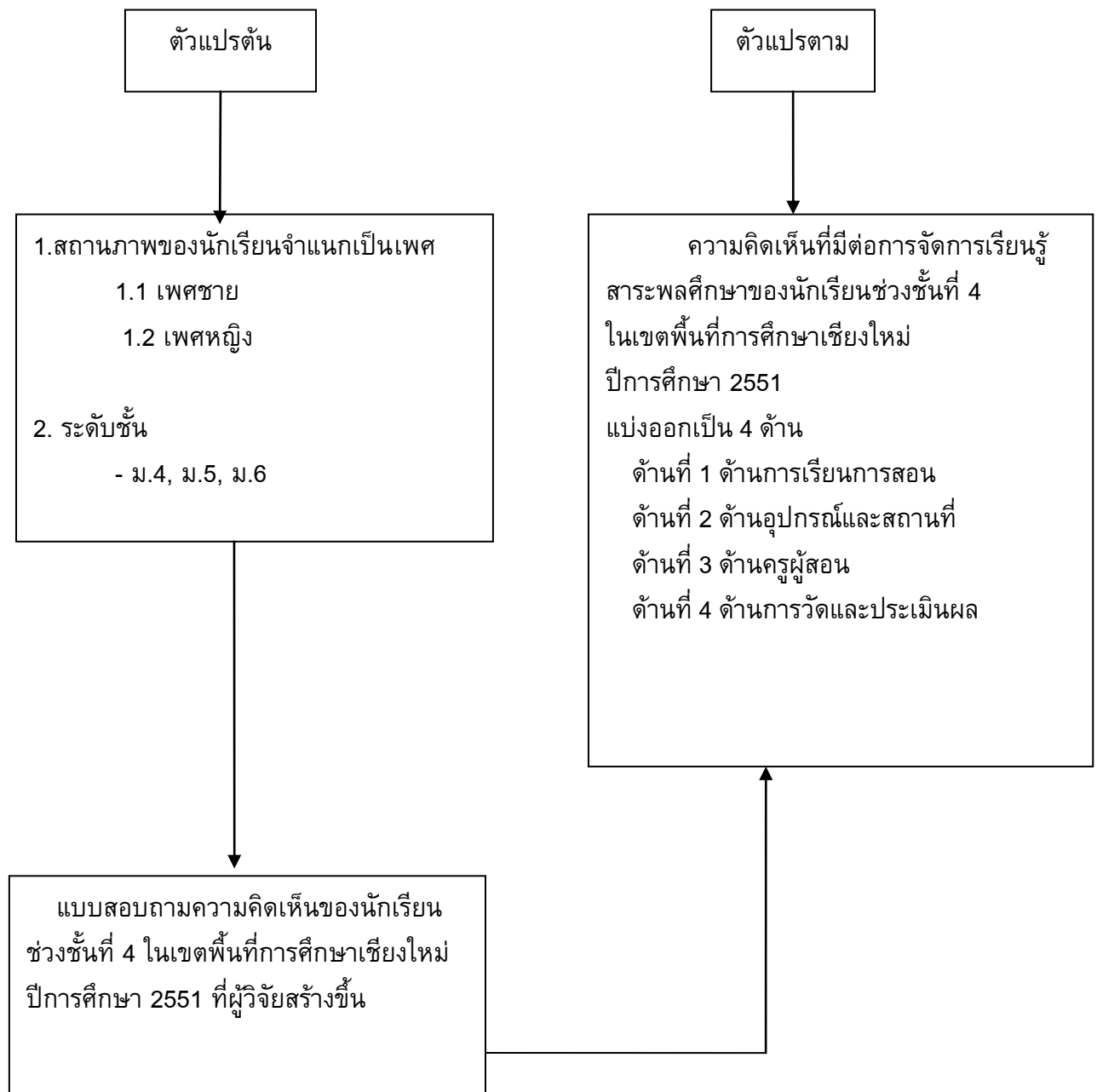
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือการแสดงออกต่อการเรียนเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกทั้งทางบวกหรือทางลบ เช่น ความนิยม ความสนใจ ความไม่พึงพอใจ ความสนุกสนาน

2. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดหลักสูตรและการเรียนรู้ การบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้และมาตรฐานของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 หมายถึง นักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1.ความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษามีความแตกต่างกัน

2.ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษามีความแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเกี่ยวข้องกับ ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

1. องค์ประกอบการเรียนรู้การสอนสาระพลศึกษา
2. การจัดการเรียนการสอนสาระพลศึกษา
3. คุณสมบัติตามลักษณะของครูพลศึกษา
4. จุดมุ่งหมายของพลศึกษา
5. หลักสูตรพลศึกษาที่ดี
6. การประเมินผลทางพลศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยในประเทศ

องค์ประกอบการเรียนรู้การสอน

ฟอง เกิดแก้ว (2517:137-138) ได้กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษานั้นมี จุดมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัด ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ (Maintain Health) ที่ดีให้คงสภาพอยู่ต่อไป ความมุ่งหมายข้อนี้เน้นว่าสำคัญและเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกพร่องทางด้านนี้ วิชาพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสมรรถภาพทางด้านร่างกายได้อย่างแท้จริง ถ้าการสอนไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายนี้ ย่อมหมายถึงความล้มเหลวของการสอนนั้น ในสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทุกเพศทุกวัย ถือว่าสมรรถภาพของร่างกายเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งที่จะสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิตและการประกอบภารกิจต่างๆ ในวัยเรียนเป็นช่วงระยะที่ต้องสร้างสมให้เกิดขึ้นและหาทางรักษาไว้ต่อไป ฉะนั้นวิธีการสอนจำเป็นจะต้องมุ่งไปสู่การมีสมรรถภาพและสุขภาพเป็นสำคัญให้มีทักษะในกิจกรรมทางด้านพลศึกษาและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรม ต่างๆ ทางกายเป็นสิ่งที่จำเป็นจึงจำเป็นต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้ ถ้าขาดทักษะย่อมเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเข้าร่วมในกิจกรรมฉะนั้น การสอนส่วนใหญ่จึงเป็นการสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ให้นักเรียน วิธีการสอนที่ดีก็คือวิธีการใดก็ตามที่สามารถให้ผู้เรียนมีทักษะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นทักษะที่ถูกต้อง ทักษะที่ได้ฝึกได้เรียนนอกจากจะใช้ประโยชน์ในขณะที่เป็นนักเรียนและอยู่ใน

โรงเรียนแล้วควรจะเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่น ๆ คือนอกบริเวณโรงเรียนและ
 ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้วด้วยเพราะถือว่ากิจกรรมทางพลศึกษามีความสำคัญตลอดชีวิต

2. ให้ความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า ความรู้ทางด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา
 ประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ประวัติความเป็นมาของกีฬา กฎกติกา วิธีการเล่น มารยาท
 หลักเกี่ยวกับความปลอดภัย ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพราะความเข้าใจเป็นส่วนสำคัญที่จะ
 สร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ถ้าขาดความรู้เสียแล้วการประกอบกิจกรรมพลศึกษาย่อมจะไม่ได้
 ผลดีเท่าที่ควร ทั้งยังเกิดผลเสียขึ้นอีกด้วย

3. เพื่อให้มีคุณลักษณะประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไปทุก ๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่า
 กิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้ แม้ว่าคุณธรรมเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างได้ใน
 ระยะสั้น แต่ในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจำเป็นต้องสร้างทางด้านใดด้านหนึ่ง โดยที่เราเชื่อว่า
 ผู้เรียนจะต้องค่อย ๆ เพิ่มลักษณะคุณธรรมขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงจุดมุ่งหมายอันสูงสุด คุณธรรมเหล่านี้
 ได้แก่ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความรักคณะความเป็นผู้มีระเบียบวินัย มารยาทในการเล่นและการ
 ดูกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

4. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษา
 เป็นวิชาสุขศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลัก

1.4.1 มีสุขภาพดี

1.4.2 มีความรู้ดี มีทักษะดี

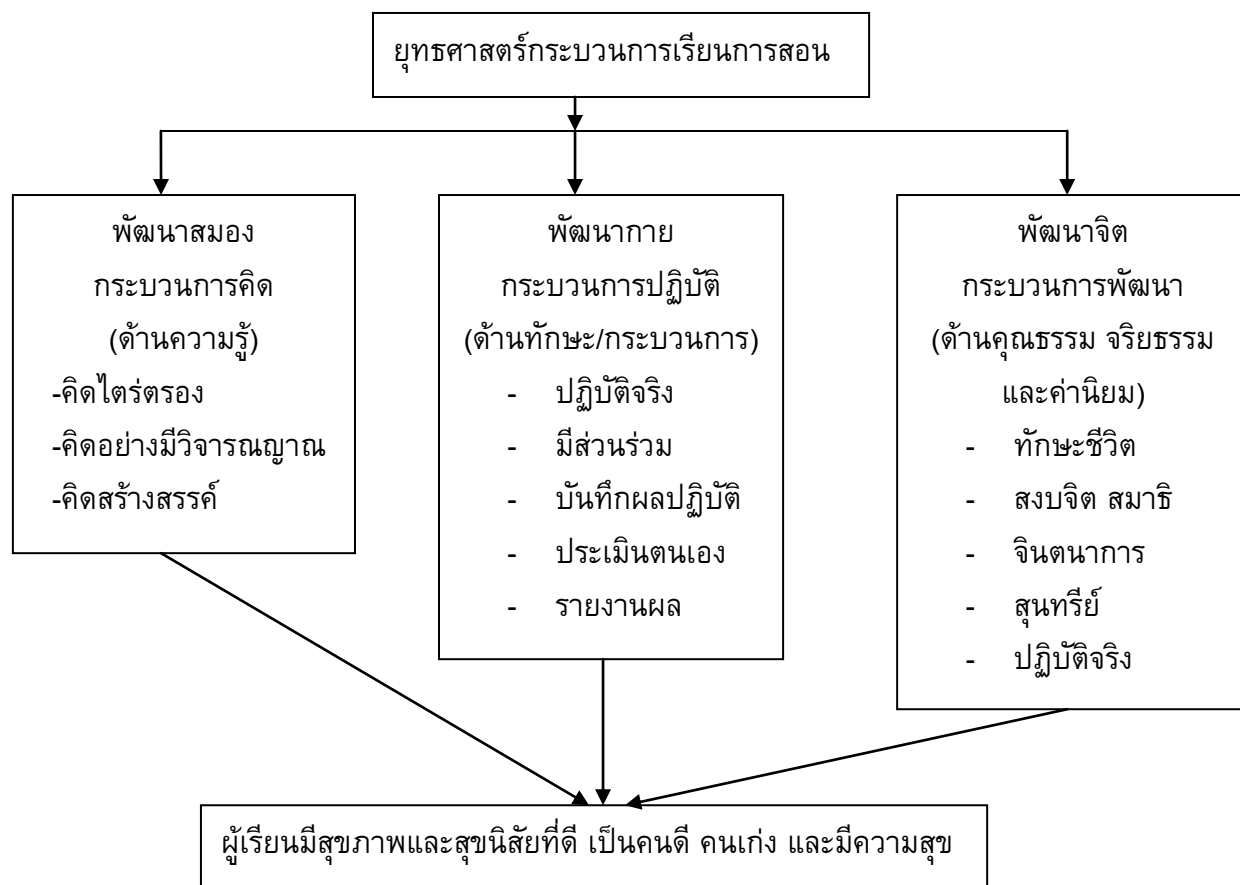
ฉะนั้นการสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องเน้นในเรื่องสุขนิสัยด้วย เพราะการจะให้ถึงซึ่งความเป็น
 ผู้มีสุขภาพดีจะต้องปฏิบัติตนทางด้านสุขปฏิบัติ ไม่ใช่สนใจแต่การออกกำลังกายอย่างเดียว ฉะนั้น
 ในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจะต้องเน้นในเรื่องนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544:133) ได้กล่าวว่า ยุทธศาสตร์การจัดกระบวนการเรียนการสอน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ในการพัฒนาผู้เรียน จำเป็นต้องใช้ยุทธศาสตร์กระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนา
 ทุกด้านเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา สังคมและจิตวิญญาณ กลุ่มสาระ
 การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้รอบการใช้อยุทธศาสตร์กระบวนการเรียนการสอน 3 ประการคือ

1. ยุทธศาสตร์กระบวนการคิด
2. ยุทธศาสตร์กระบวนการปฏิบัติ
3. ยุทธศาสตร์กระบวนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนา ให้ครอบคลุมทุกด้านโดยแสดงเป็นแผนภูมิดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ (2545: 6-16) ได้กล่าวว่า สารที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ

อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณใน
การแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค

และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้

ยาเสพติด และความรุนแรง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในสาระพลศึกษาเพียงอย่างเดียวจึงจะกล่าวได้ว่า
การที่มนุษย์จะเป็นผู้ที่มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจต้องมีการเรียนรู้ในด้านสาระที่ 3
และ สาระที่ 4

สรุปได้ว่าองค์ประกอบทางพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีการพัฒนาให้มนุษย์มีความ
สมบูรณ์ทางด้านสมอง ร่างกาย และจิตใจโดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษา โดยใช้การเรียนรู้ การสอน
ในชั่วโมงเรียนให้เป็นส่วนช่วยเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขและสุนทรีย์ที่ดี เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข
ทั้งทางด้านสังคม คุณธรรม และจริยธรรม

การจัดการเรียนการสอนสาระพลศึกษา

การสอนพลศึกษา

พลศึกษาเป็นสาระหนึ่งที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งการที่
จะจัดการศึกษาสาระพลศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีนั้นต้องมีการวางแผนงานในการ
บริหารจัดการอย่างเป็นระบบในสถานศึกษา และต้องปฏิบัติงานให้ประสานสัมพันธ์กัน ตลอดจน
ผู้ปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติตามแผนงานตามขอบข่ายของตน เช่นเดียวกับครูพลศึกษาที่จะต้องปฏิบัติ
หน้าที่ของตนตามแผนงานและโครงการที่ตนรับผิดชอบ ทั้งในเรื่องการสอนและการทำเอกสารต่าง
ๆ จึงจะทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพดีและนักเรียนได้รับความรู้อย่างถูกต้องและเข้าใจดังที่นัก
การศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้

กรมพลศึกษา กล่าวว่าวิธีสอนพลศึกษา หมายถึง การให้เด็กพบกับประสบการณ์ที่ครูจัดไว้
โดยทางใดทางหนึ่ง เช่น ให้เด็กดู ได้ฟัง ได้จับต้อง ก็เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งการสอนในแต่ละครั้ง
อาจใช้วิธีการสอนหลายอย่างประกอบกัน ความมุ่งหมายในการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเด็กแต่ละ
คนมีวิธีการเรียนของตน แต่ละคนสร้างการเรียนรู้ขึ้นเอง ครูเป็นเพียงผู้เรียงสถานการณ์กิจกรรม
และประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอนเด็กจะเรียนรู้ได้ดี ที่เรียกว่าครูสอนได้ดีนั้นก็คือครู ครูสามารถ

จัดประสบการณ์ให้แก่เด็กแต่ละได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็กการสอน
พลศึกษามีวิธีการสอนแบบต่าง ๆ คือ การสอนแบบบรรยาย การสอนมอบหมายงาน การสอนแบบ
สาธิต การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบวิทยาศาสตร์ การสอนแบบสั่งการ ฯลฯ การสอน
พลศึกษาที่นิยมใช้โดยทั่วไปที่ได้ดัดแปลงมาจากการสอนแบบ 5 ขั้น ของ แฮร์บาต เพื่อให้เหมาะสม
กับการสอนพลศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนพลศึกษาประกอบด้วย 5 ขั้นดังนี้

1.ขั้นเตรียม ได้แก่ การให้เด็กเข้าแถว สรรวรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกายให้พร้อม
เพื่อจะให้ฝึกกิจกรรม

2.ขั้นอธิบายและสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนจะต้องทำเพียงสั้น ๆ แล้วแสดง
ตัวอย่างให้ดู การสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนเป็นผู้สาธิต ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต

3. ขั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง ก็ฝึกอาจกำหนดให้แต่ละ
กลุ่มฝึกทักษะแต่ละอย่างแล้วหมุนเวียนกันไป หรือจะใช้วิธีการเหมือนกันทั้งหมดก็ได้ขึ้นอยู่กับความ
เหมาะสมของการสอนแต่ละชนิด

4. ขั้นใช้ ได้แก่การนำเอาทักษะต่าง ๆ จากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนั้นมาทดลองใช้ให้เกิด
ประโยชน์ในการเล่นแข่งขัน

5.ขั้นสรุปและประเมินผล ได้แก่ สรุปผลการเรียนจากบทเรียนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติเองให้
เกิดสุขนิสัย อาจจะมีการวัดผลประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้วว่าได้บรรลุ
เป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ สำหรับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันอาจแบ่งขั้นตอน
ต่าง ๆ ให้น้อยลงเหลือเพียง 4 ขั้นตอน เป็นขั้นเตรียม ขั้นสอนฝึกหัด และขั้นสรุปและประเมินผล
อาจทำได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

กระทรวงศึกษาธิการ (2545:144-145) กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาใน
สถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของ
ท้องถิ่นและผู้เรียน มีการบริหารการใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามความคาดหวังของ
หลักสูตร ดังนี้

1.การจัดคาบเวลาเรียน ผู้บริหาร ละครุคลากรในสถานศึกษาต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้
ร่วมกัน จัดคาบเวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจและความ
ต้องการของผู้เรียน

2.การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการ
ฝึกฝนมาทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
ตามความต้องการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

3.จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะปลอดภัย พร้อม และเพียงพอ
สำหรับบริการ และผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อการมี
สุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

4.แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์สื่อต่าง ๆ ที่สะดวกเพียงพอทันสมัย สำหรับ การศึกษาค้นคว้า เรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้และ ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

5.จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ วุฒิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมทำ โครงการควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเอง ที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

6.กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือ มาใช้ในการดำเนินชีวิต และเข้าในกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้อง และร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย

7.การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวก จัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อทางพลศึกษาที่ผู้เรียน สามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตลอดจนการมีวิธีการประเมินอย่างน้อย 9 อย่าง ดังนี้

- 1.การทดสอบด้านการแพทย์ หรือด้านสุขภาพ
- 2.ความสามารถเรียนรู้ทางด้านการเคลื่อนไหว
- 3.การทดสอบสมรรถภาพทางระบบไหลเวียนโลหิต
- 4.การทดสอบสมรรถภาพทางด้านการเคลื่อนไหว
- 5.การทดสอบสมรรถภาพทางด้านทักษะ
- 6.การทดสอบความรู้ด้านพลศึกษา
- 7.การทดสอบทางด้านเจตคติ
- 8.การทดสอบทางด้านสุขลักษณะและด้านพฤติกรรม
- 9.การทดสอบทางด้านการปรับตัวในสังคมและด้านอารมณ์

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นการปฏิบัติเพื่อที่จะให้นักเรียนได้มีการพบ ประสบการณ์ใหม่โดยที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นมาโดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นตัว นำให้นักเรียนได้ฝึกการ พัฒนาสมรรถภาพในทุก ๆ ด้าน ในการจัดกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้องให้นักเรียนได้ทราบถึงการ ฝึกการมีส่วนร่วมในสังคม ในด้านการเป็นผู้นำและผู้ตาม และความรับผิดชอบในการแข่งขัน

คุณสมบัติตามลักษณะของครูพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 47) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ และ ภารกิจทางพลศึกษาได้ดีมีประสิทธิภาพ ควรจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ คือ

- 1.เป็นผู้มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการพลศึกษาทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาพลศึกษา
- 2.เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง
- 3.เป็นผู้มีความรู้สึกในการรับผิดชอบสูง
- 4.เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น

5.เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีสุขภาพสมบูรณ์

6.เป็นผู้มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

7.เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2539 : 320-321) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ

2.เป็นผู้มีความสามารถในการฝึกการสอนและมีส่วนรวมในกีฬาต่างๆให้หลากหลาย

ประเภท

3.มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไปซึ่งเป็นเรื่องของการ ให้ความช่วยเหลือ

4.มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้ นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด

5.มีความสามารถที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป

6.เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา

7.มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็น นักกีฬาอยู่เสมอ

8.เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ

9.เป็นผู้ที่มีหลักการหรือมีอุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม

นักเรียนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียน อยากมาโรงเรียนเนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาการทั้งด้านเชาวน์ปัญญาและทางบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิตทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานความเป็นเลิศความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักการศึกษาผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

จะกล่าวได้ว่าผู้ที่สอนพลศึกษานั้นจะต้องมีความสามารถในด้านที่ตนเองสอนอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นผู้นำในด้านสุขภาพมีความสามารถแยกแยะทักษะของผู้เรียนว่ามีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายมากน้อยเพียงใด สามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติของการมีน้ำใจนักกีฬา และลักษณะของการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีในสังคม

จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2536:12-13) กล่าวว่าคำว่า คำว่า “สรีระ” หรือ “Physical” หมายถึง ร่างกายนั้นคือลักษณะต่าง ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย พัฒนาการของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกายและอื่น ๆ เมื่อเติมคำว่า “Education” เข้าไปเป็น “Physical

Education” นั้น หมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาร่างกายมนุษย์ให้ดีขึ้นหรือกล่าวได้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายต่าง ๆ หรือกีฬาต่าง เป็นสื่อของการเรียนและนักเรียนมีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ จากการที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม พลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้วนั้นปรัชญาของวิชาพลศึกษาศึกษาจะเป็นตัวกำหนด จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในทุกระดับ องค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งควรพิจารณาร่วมกันไปด้วย คือ ตามหลักของธรรมชาติแล้วร่างกายคนเราจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวเพื่อความเจริญเติบโต การเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับร่างกายยังทำให้เกิดความสนุกสนานเป็นนันทนาการ ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วยในการเข้าสังคม ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการสำรวจหรือทดสอบความสามารถและทำให้สุขภาพดียิ่งขึ้น ฉะนั้นจึงสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้เป็น 2 ระดับใหญ่ ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) ที่นิยมเรียกว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

กล่าวได้ว่าการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้มีการพัฒนาขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ จากการที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการศึกษา และการร่วมกิจกรรมกีฬาและเกมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวในกีฬาต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพและทำให้สุขภาพดียิ่งขึ้น

หลักสูตรพลศึกษาที่ดี

หลักสูตรพลศึกษาที่ดี ควรมีลักษณะกว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นโครงการศึกษาในโรงเรียนได้จริง
2. จัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการครบถ้วนทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาและพลศึกษา
3. ส่งเสริมแนวความคิดของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
4. แสดงความเข้าใจในธรรมชาติของสังคมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ ความสามารถในการประกอบอาชีพ การเป็นพลเมืองที่ดีการรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และมีศีลธรรม จริยธรรม
5. จัดรวบรวมเป็นโปรแกรมต่าง ๆ ไว้ด้วยกันเพื่อให้ นักเรียนสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งด้วยการสอนแบบต่อเนื่อง(วาสนา คุณาอภิสิทธิ์

2539:110-111)

สรุปได้ว่าหลักสูตรพลศึกษาที่ดีต้องเป็นหลักสูตรที่สามารถนำมาใช้ได้ตามความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียนซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านสังคมและวัฒนธรรมโดยกิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถทำให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นได้อย่างมีความสุขและได้รับความรู้ในทักษะที่เรียนสามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การประเมินผลทางพลศึกษา

วิริยา บุญชัย (2529: 32-34) กล่าวว่า องค์ประกอบที่นำมาตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษาได้แก่

1. Psychomotor Domain เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภท สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่นการให้คะแนนในกีฬาแต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือและการวิเคราะห์ความสามารถในการเล่นบางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับครู ในกรณีดังกล่าวครูควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

2. Cognitive Domain เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ (Recall) การจำได้หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและหลักของการเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

3. Affective Domain เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย ความสนใจ ทศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

การวัดลักษณะทางสังคมนี้ วิธีที่ดีที่สุดคือการสังเกตของครูและของนักเรียนเองโดยให้ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นด้วย วิธีดังกล่าวสามารถวัดเกี่ยวกับความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดีนอกจากส่วนสำคัญ 3 ส่วน ที่ได้กล่าวมาแล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่นำมาพิจารณาการให้เกรด ได้แก่ ความพยายาม เวลาเรียน การพัฒนาความสนใจ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 149 - 157) ได้อธิบายไว้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการที่ เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนปริมาณที่ต่องการวัดนี้ อาจเป็นปริมาณที่เราสามารถมองเห็นได้ เช่น น้ำหนัก สวมสูง แต่เกี่ยวกับพัฒนาการใน พฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความมีน้ำใจ ความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลเนื่องมาจาก การเรียนการสอน เป็นปริมาณที่มองเห็นได้ยากจนกว่านักเรียนจะแสดงออกมาให้เห็น หรืออาจ ถามคำถามเพื่อให้ นักเรียนตอบคำถามหรือปฏิบัติให้ดูจึงจะวัดผลได้ สำหรับการประเมินผลนั้น เป็นการนำผลหรือ ปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น สอบได้ คะแนน 90 คะแนน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใดเกรดเอหรือระดับคะแนนดีมาก

ประโยชน์ของการวัดผล

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ

4. สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์และมาตรฐานของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีการนั้น เพื่อช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้นๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใดซึ่งมีความหมาย ต่อ ครูและนักเรียน เช่น การทำคะแนนได้น้อย หรือสอบตก ควรมีการปรับปรุงแก้ไข ขอบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ของการให้คะแนน

1. คะแนนจะช่วยชี้บอกให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียน
2. คะแนนจะช่วยชี้บอกให้ครู นักเรียน ผู้ปกครองผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้นๆ
3. คะแนนจะช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชานั้น
4. คะแนนจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียน และแบ่งกลุ่ม การเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถให้ดียิ่งขึ้น

ผาณิต บิลมาศ (2548: 3) กล่าวว่า การวัดกระบวนการเรียนเป นแนวทางในการปรับปรุงผล การเรียนและอาจกล่าวได้ว่า การประเมินผลการเรียนเป นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งใน การวัดคุณภาพของ กระบวนการเรียน ทำให้การสอนการบริหารและโปรแกรมต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาในด านต่าง ๆ จะกล่าวได้ว่าการวัดและประเมินผลไม่ได้เป็นการบอกว่าคุณเรียนสามารถทำได้หรือไม่ได้ในทักษะที่เรียน แต่เป็นการทราบถึงความสามารถในขณะที่เรียนเพื่อเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถทำได้ดีขึ้นในการปฏิบัติทักษะนั้น ในครั้งต่อไป และเป็น การบ่งบอกถึงผู้สอนด้วยว่ามีการสอนเป็นอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสามารถเพิ่มขึ้นโดยการ เปลี่ยนกิจกรรมที่ใช้ในการสอนทักษะนั้น ๆ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและต้องการ พัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

อัลลาร์ด (Allaard. 1979 : 2538 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสอนของครู ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนโดยมีเพศ และการร่วมมือของนักเรียนเป็นตัวแปร จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการให้กำลังใจ และ สนับสนุนนักเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามของนักเรียน การบรรยาย

การให้คำแนะนำ ให้ความรักความยุติธรรม ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้การบรรยายของครู มีการยกย่อง ให้กำลังใจ การให้คำปรึกษา และแนะแนว มีผลต่อการให้ความร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียน

นันทอกมาห์ (Nantogmah.1982 : 1080 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมพลศึกษาที่ใช้อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐไอโอวา ตามความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและโดยการเสนอแนะของคณาจารย์ในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่างๆ ในรัฐไอโอวา โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 272 คน และครูจำนวน 48 คน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่จัดมากในโรงเรียน คือ วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และเทนนิส กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย คือ การวิ่งเหยาะๆ ยิมนาสติก วายน้ำ เบสบอล และแบดมินตัน นักเรียนมีความต้องการเล่นกีฬาประเภททีมมากกว่ากิจกรรมกีฬาแบบอื่นๆ นักเรียน และคณาจารย์มีความเห็นตรงกันว่าโปรแกรมพลศึกษาที่บังคับเรียนควรจัดให้มีเรียนในระดับ 9 และ 10 สอนแผนการเรียนบังคับเลือก และเลือกเสรี ควรอยู่ในระดับมัธยมศึกษาพบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อสถานภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่แตกต่างกันด้วย ความแตกต่างจะเห็นได้ชัดเจนระหว่างชายและหญิง โดยโรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมากในการต่อเนื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชาย ผู้ซึ่งเขาเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีกิจกรรมน้อยอย่างไร้เขาเข้าร่วม นอกจากนี้ยังมี องค์ประกอบอีก 5 อย่าง คือ การใช้หลักสูตรที่มีแผนการเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามขนาดของ ชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน ความเป็นกันเองของครูพลศึกษา ความน่าเลื่อมใส และการมีความรู้ โดยองค์ประกอบดังกล่าวจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างต่อเนื่องของ นักศึกษาที่จะกระทำกิจกรรม

เลย์ฟิลด์ (Layfield. 1995 : 128A) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียน และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยว่า ขนาดของห้องเรียน เพศของนักเรียนในห้องเล็ก ๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

บรูสเชสท์ (Brushett. 1996 : 134-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของนักเรียนและการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีผลต่อการอยู่ดีกินดีของบุคคลในโรงเรียนมัธยมศึกษาในบัลติมอร์ จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อการประเมินด้านศักยภาพหลักสูตรพลศึกษาผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อวิถีชีวิตของตนเองในทางที่เพิ่มขึ้น โปรแกรมการจัดการสอนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในทางบวกของนักเรียน นักเรียนต้องใช้วิธีการต่าง ๆ ที่สำคัญเพื่อพัฒนาปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น ข้อมูลทั้งหมดชี้ให้เห็นว่าการเพิ่มกิจกรรมทางพลศึกษาและการเพิ่มความสามารถทางบวกจะช่วยให้นักเรียนเผชิญกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น

สโตกเกอร์ (Stoker.1999 : 37-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการเรียนแบบร่วมมือ จุดมุ่งหมายการวิจัย เพื่อเป็นการศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือ การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่า วิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

งานวิจัยในประเทศ

วีระ วิเศษสมิต (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครจุดมุ่งหมายการวิจัย เพื่อการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเพื่อความสัมพันธ์ที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาตามตัวแปรและระดับ ชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการเลือกวิชาเอกพลศึกษาตามเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05 ความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการเลือกวิชาเอกพลศึกษาตามระดับชั้นเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05 ความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาตามเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05 ความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษา ตามระดับชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05

ระวี จีระเดชากุล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาและครูร่วมงานที่มีพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนพลศึกษา และครูร่วมงานที่มีพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า ด้านการเตรียมการสอน ด้านวิธีสอน ด้านการรักษาความปลอดภัยในการฝึกทักษะขณะเรียนพลศึกษา ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการใช้อุปกรณ์การสอนพลศึกษา ด้าน การควบคุมชั้นเรียนและการสร้างบรรยากาศในการเรียน ด้านการวัดและประเมินผล มีพฤติกรรมทุกด้านอยู่ระดับมาก และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน

ขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษาด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษาด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนนิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

ชาญณรงค์ คำเพชร (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนนิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มี ต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน นักเรียนหญิง จำนวน 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง แบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และหาการร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนนิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5 และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนนิชาพลศึกษาด้านหลักสูตรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8 และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 33.79
3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนนิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะ อาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 44.7,

41.8, 44.2 และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งแวดล้อม สถานที และ อุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 33.79

อดิศักดิ์ พงษ์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในช่วง ชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 211 คน นักเรียนหญิง 189 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาการร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2547

1.1 โดยรวมสภาพที่เป็นจริงจำแนกแยกตามระดับชั้นพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 มีความเห็นว่ามีสภาพที่เป็นจริงคิดเป็นร้อยละ 74.34, 70.97 และ 75.31 ตามลำดับ

1.2 โดยรวมสภาพที่เป็นจริง จำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนเพศชายและเพศหญิง มีความเห็นว่ามีสภาพที่เป็นจริงคิดเป็นร้อยละ 87.24, 89.68 โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 88.40

2. ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

1. ด้านหลักสูตรและการสอนพลศึกษานักเรียนมีความเข้าใจหลักสูตรและเนื้อหาการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นอย่างดีมีปัญหายอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.71

2. ด้านครูสอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่มีปัญหายอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 81.30

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่มีปัญหายอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.25 โดยเฉพาะเรื่องต้องการความสะอาดของอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ มีปัญหายอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

4. ด้านวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีปัญหายอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.75

อำนาจ ดวงหิรัญ. (2551:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 300 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .93 วิเคราะห์

ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาการร้อยละผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.70, 44.04, 47.48, 47.84 และ 46.20 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 49.00, 41.11, 48.18, 49.93 และ 48.20 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.40, 42.78, 45.55, 45.07 และ 45.00 ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 มีจำนวนนักเรียน 28,192 คน ชาย 11,350 คน หญิง 16,842 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 377 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 400 คน ชาย 161 คน หญิง 239 คน จากการสำรวจจำนวนประชากร ที่แสดงความคิดเห็นที่มีต่อสาระพลศึกษา ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกนและเทียบอัตราส่วน

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้น	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	3,943	5,929	9,872	56	84	140
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	3,907	5,688	9,595	55	81	136
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	3,500	5,225	8,725	50	74	124
รวม	11,350	16,842	28,192	161	239	400

ขั้นตอนที่ 2 เลือกแบบเจาะจง

โดยเลือกโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มากกว่า 400 คน

ได้แก่

1. โรงเรียนหอพระ	จำนวน	694	คน
2. โรงเรียนวัดโนทัยพายัพ	จำนวน	1,292	คน
3. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	จำนวน	2,201	คน
4. โรงเรียนสันกำแพง	จำนวน	947	คน
5. โรงเรียนดอยสะเก็ด	จำนวน	467	คน
6. โรงเรียนกาวิละ	จำนวน	1,094	คน
7. โรงเรียนแมริมวิทยาคม	จำนวน	477	คน
8. โรงเรียนพร้าววิทยาคม	จำนวน	932	คน
9. โรงเรียนสันทรายวิทยาคม	จำนวน	653	คน
10. โรงเรียนแม่แตง	จำนวน	445	คน
11. โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ	จำนวน	1,040	คน
12. โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม	จำนวน	759	คน
13. โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม	จำนวน	1,215	คน
14. โรงเรียนสารภีพิทยาคม	จำนวน	465	คน
15. โรงเรียนสองแคววิทยาคม	จำนวน	470	คน
16. โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์	จำนวน	643	คน
17. โรงเรียนแม่แจ่ม	จำนวน	572	คน
18. โรงเรียนจอมทอง	จำนวน	752	คน
19. โรงเรียนดาราวิทยาลัย	จำนวน	1,442	คน
20. โรงเรียนปิ่นสรวงแยลส์วิทยาลัย	จำนวน	1,030	คน
21. โรงเรียนธรรมราชศึกษา	จำนวน	759	คน
22. โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่	จำนวน	731	คน
23. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย	จำนวน	1,949	คน
24. โรงเรียนวชิรวิทย์ฝ่ายมัธยม	จำนวน	1,156	คน
25. โรงเรียนวัยพัฒนา	จำนวน	418	คน

ขั้นตอนที่ 3 เทียบอัตราส่วนจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน

- จากข้อมูลนักเรียนที่ทำการเก็บข้อมูล จำนวน 400 คน เทียบกับจำนวนโรงเรียนที่ทำการเก็บข้อมูลจำนวน 25 โรงเรียน จะได้โรงเรียนละ 16 คน
- จากข้อมูลนักเรียนที่ทำการเก็บข้อมูล จำนวน 400 คน เทียบกับจำนวนนักเรียนในชั้นที่ทำการเก็บข้อมูล
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 140 คน คิดเป็น 35%
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 136 คน คิดเป็น 34%
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 124 คน คิดเป็น 31%
- เทียบจำนวนนักเรียนชายและหญิงในแต่ละชั้น
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รวม 140 คน ชาย 56 คน คิดเป็น 40% หญิง 84 คน คิดเป็น 60%
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวม 136 คน ชาย 55 คน คิดเป็น 40% หญิง 81 คน คิดเป็น 60%
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวม 124 คน ชาย 50 คน คิดเป็น 40% หญิง 74 คน คิดเป็น 60%
- เทียบอัตราส่วนจำนวนนักเรียนที่ทำการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน จำนวน 16 คน
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 = 6 คน ชาย = 2 หญิง = 4
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 = 5 คน ชาย = 2 หญิง = 3
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 = 5 คน ชาย = 2 หญิง = 3

ขั้นตอนที่ 4 เก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบบังเอิญ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการจัดอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scales) มี 4 ระดับคือ มากที่สุด (4คะแนน) มาก (3คะแนน) น้อย (2คะแนน) น้อยที่สุด (1คะแนน)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

- 1.ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
- 2.นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกด้าน
- 3.นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์พิจารณา ตรวจสอบเพื่อแก้ไข ปรับปรุง
- 4.นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกจำนวน 3 คน ได้แก่ นายพิชิตพล สุทธิสานนท์ นางซูระวี สุริยจันทร์ นายโสรัจณ์ โพธิ์จันทร์ ตรวจสอบแก้ไขเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)
- 5.นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา
- 6.นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1.ขอหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและการเก็บรวบรวมเครื่องมือ
- 2.ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอหนังสือนำจากบัณฑิตวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์ในการใช้กลุ่มตัวอย่าง
- 3.ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามวันเวลาที่กำหนด

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1.นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- 2.นำแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อะพลศึกษา มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- 3.เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อะพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติที (t – test independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- 4.เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติเอฟ (F – test independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

5. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะมาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง
6. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. เมื่อพบความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้การวิเคราะห์ตามวิธีของเชฟเฟ้(Scheffe) ตรวจสอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ซึ่งแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ 3.26 – 4.00 หมายถึง ดีมาก 2.51 – 3.25 หมายถึง ดี 1.76 – 2.50 หมายถึง น้อย 1.75 – 1.00 หมายถึง น้อยมาก นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ ที (t – test independent) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติ เอฟ (F – test independent) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) โดยการสังเคราะห์ จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบ ตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมมาสรุปนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	f	%
1. เพศ		
ชาย	161	40.3
หญิง	239	59.8
2. ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	140	35.0
มัธยมศึกษาปีที่ 5	136	34.0
มัธยมศึกษาปีที่ 6	124	31.0
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดจำนวน 400 คน แบ่งตามเพศชายจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 เพศหญิงจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 จำแนกตามระดับชั้น 3 ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 140 คนคิดเป็นร้อยละ 35.0 มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ซึ่งแปล

ความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ 3.26 – 4.00 หมายถึง ดีมาก 2.51 – 3.25 หมายถึง ดี 1.76 – 2.50 หมายถึง น้อย 1.75 – 1.00 หมายถึง น้อยมาก นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 3 ความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้มีระเบียบวินัยมากขึ้น	3.17	0.71	มาก
2. ในการเรียนวิชาพลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดและปฏิบัติด้วยตนเอง	3.20	0.65	มาก
3. ในการเรียนวิชาพลศึกษาครูให้นักเรียนได้มีการแสดงความคิดเห็น	3.06	0.71	มาก
4. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธีการอธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนดู ก่อนให้ผู้เรียนปฏิบัติ	3.41	0.72	มากที่สุด
5. การสอนมีความสนุกสนาน	3.37	0.77	มากที่สุด
6. ในการปฏิบัติกิจกรรมมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม	3.01	0.72	มาก
7. การจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนเป็นสิ่งที่ นักเรียนต้องการ(กีฬา, กีฬาภายใน)	3.43	0.68	มากที่สุด
8. กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนมีความตื่นเต้นเร้าใจ	3.17	0.74	มาก
9. กิจกรรมในช่วงโม่งสามารถทำให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ	3.28	0.64	มากที่สุด
10. การจัดกิจกรรมในช่วงโม่งมีความปลอดภัย	3.30	0.67	มากที่สุด
	3.23	0.49	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 (SD=0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 5 ข้อ และอีก 5 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน
 ชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400)

อุปกรณ์และสถานที่	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีความเพียงพอต่อผู้เรียน	3.03	0.74	มาก
2. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	2.96	0.71	มาก
3. อุปกรณ์ได้มาตรฐาน สร้างแรงจูงใจให้เกิดการอยากเล่น	3.11	0.73	มาก
4. มีความสะดวกในการเบิก-คืนอุปกรณ์	2.86	0.79	มาก
5. โสตทัศนูปกรณ์ เช่น วีซีดี สไลด์ มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน	2.85	0.79	มาก
6. บริเวณอาคารพลศึกษา ห้องเรียนพลศึกษา มี ความสะอาด สวยงาม	2.98	0.75	มาก
7. สภาพแวดล้อมในห้องเรียน สนามกีฬา อยู่ใน สภาพให้นักเรียนได้เรียนอย่างสะดวกปลอดภัย	3.17	0.75	มาก
8. สถานที่เรียนสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล	2.94	0.82	มาก
9. สนามกีฬาต่าง ๆ สามารถใช้งานได้เต็มศักยภาพ	3.05	0.72	มาก
10. มีน้ำดื่มที่สะอาดอยู่ในบริเวณที่มีการเรียนการสอน และพอเพียง	2.99	0.86	มาก
รวม	2.99	0.58	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 (SD=0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

ตาราง 5 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400)

ด้านครูผู้สอน	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีความกระตือรือร้นสนุกสนานในการสอน	3.27	0.65	มากที่สุด
2. มีความรู้ในวิชาที่สอน	3.34	0.65	มากที่สุด
3. มีความรับผิดชอบในการสอน	3.24	0.72	มาก
4. สามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน	3.16	0.74	มาก
5. ความเป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	3.16	0.71	มาก
6. จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	3.16	0.77	มาก
7. มีบุคลิกภาพดีสามารถนำไปเป็นแบบอย่าง	3.20	0.74	มาก
8. มีความรู้ใหม่ ๆ มานำเสนอ	3.18	0.72	มาก
9. มีความตั้งใจในการถ่ายทอดความรู้	3.28	0.71	มากที่สุด
10. สามารถสอนอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	3.28	0.69	มากที่สุด
รวม	3.22	0.53	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 (SD=0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 6 ข้อ และอีก 4 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 6 ความคิดเห็นด้านการวัดผลและการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400)

ด้านการวัดผลและการประเมินผล	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การวัดผลทำให้ทราบความสามารถของนักเรียนในด้านสมรรถภาพทางกาย	3.31	0.59	มากที่สุด
2. การวัดผลช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น	3.18	0.69	มาก
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การวัดผลประเมินผล	3.14	0.70	มาก
4. มีการแจ้งผลการวัดให้นักเรียนทราบทุกครั้ง ภายหลังการทดสอบ	3.18	0.74	มาก
5. มีการวัดหลายรูปแบบเพื่อให้การวัดผลมีความสมบูรณ์	3.16	0.66	มาก
6. การสอบและการเก็บคะแนนนักเรียนควรทราบ เกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนทุกครั้ง	3.22	0.70	มาก
7. แบบทดสอบตรงตามเนื้อหาที่เรียน	3.19	0.70	มาก
8. จะมีการสอบปรนัยและอัตนัย	3.02	0.76	มาก
9. มีการให้คะแนนตามความสามารถของนักเรียน	3.24	0.74	มาก
10. นำคะแนนการบ้านหรืองานที่ส่งต่าง ๆ มาคิด ในคะแนนรวมปลายปี	3.22	0.75	มาก
รวม	3.18	0.50	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านการวัดผลและการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 (SD=0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี 1 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การวัดผลทำให้ทราบความสามารถของนักเรียนในด้านสมรรถภาพทางกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 (SD=0.59) อีก 9 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.23	0.49	มาก
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	2.99	0.58	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	3.22	0.53	มาก
4. ด้านการประเมินผล	3.18	0.50	มาก
รวม	3.16	0.44	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 (SD=0.30)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
เพศ โดยใช้สถิติ t – test independent แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n=161)		หญิง (n=239)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.19	0.50	3.26	0.49	-1.52	0.12
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	2.99	0.53	2.99	0.62	-0.09	0.92
3. ด้านครูผู้สอน	3.24	0.48	3.21	0.57	0.37	0.70
4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล	3.20	0.43	3.16	0.54	0.78	0.43
รวม	3.15	0.41	3.16	0.46	-0.12	0.90

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.15 (SD=0.41) และนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 (SD=0.46) เมื่อทำการทดสอบ
แล้วพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา
โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
ระดับชั้น โดยใช้สถิติ F – test (One-way Analysis of Variance) และถ้าพบความแตกต่างก็จะทำ
การทดสอบหาความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) แล้วนำเสนอในรูป
ตารางประกอบความเรียง

ตารางที่ 9 ค่าความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N=400)

ตัวแปร	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.13	1.08	2.29	0.10
	ภายในกลุ่ม	397	98.17	0.34		
	รวม	399	99.30			
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	2.17	1.13	3.18*	0.04
	ภายในกลุ่ม	397	135.48	0.28		
	รวม	399	137.66			
3. ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.26	0.89	3.96*	0.02
	ภายในกลุ่ม	397	113.40	0.25		
	รวม	399	115.66			
4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.78	0.87	3.56*	0.02
	ภายในกลุ่ม	397	99.54	0.19		
	รวม	399	101.32			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.74	0.87	4.49*	0.01
	ภายในกลุ่ม	397	77.12	0.19		
	รวม	399	78.87			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ
พลศึกษา พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ด้าน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการ
วัดและประเมินผล ต่างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงนำไปทำการทดสอบ
ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe)

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

ตัวแปร	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
		2.95	2.93	3.10
1. มัธยมศึกษาปีที่ 4	2.95	-	0.02	0.14
2. มัธยมศึกษาปีที่ 5	2.93		-	0.17*
3. มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.10			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และสถานที่ แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอน

ตัวแปร	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
		3.22	3.13	3.32
1. มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.22	-	0.08	0.10
2. มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.13		-	0.18*
3. มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.32			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านครูผู้สอน แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผล

ตัวแปร	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
		3.19	3.10	3.26
1. มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.19	-	0.09	0.06
2. มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.10		-	0.16*
3. มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.26			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551รวมทั้ง 4 ด้าน

ตัวแปร	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
		3.15	3.08	3.25
1. มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.15	-	0.06	0.09
2. มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.08		-	0.16*
3. มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.25			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา รวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา รวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 ได้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

5.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โรงเรียนควรมีสื่อการเรียนการสอนให้มากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน มีการจัดการแข่งขันระหว่างห้องเรียนเพื่อเป็นการนำทักษะที่เรียนได้นำมาใช้และมีการจัดให้มีกิจกรรมที่มีการทดลองและให้ผู้เรียนได้มีการทดลองลงมือทำด้วยตนเอง

5.2 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

โรงเรียนควรมีสนามกีฬาที่เพียงพอและได้มาตรฐานต่อนักเรียนทุกคน มีอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ มีห้องเรียนในการเรียนทฤษฎีที่ทันสมัยและน่าสนใจ มีอุปกรณ์ที่แตกต่างจากที่มีอยู่เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนมากขึ้น

5.3 ด้านผู้สอน

ครูผู้สอนควรมีความรู้ในเรื่องที่สอน มีความชำนาญในวิชาที่สอน สามารถเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนในด้านสุขภาพได้ มีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะแก่การนำไปเป็นแบบอย่างเพื่อให้นักเรียนได้มีการปฏิบัติตามในด้านสุขภาพ

5.4 ด้านการวัดและการประเมินผล

โรงเรียนควรมีการวัดผลในเรื่องกติกาให้สอดคล้องกับในด้านการสอบปฏิบัติเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาที่สูงขึ้นและให้เราได้มีสุขภาพที่แข็งแรงตามที่ต้องการ

5.5 อื่น ๆ

โรงเรียนควรให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกที่จะเรียนกีฬาอะไรในแต่ละภาคเรียนด้วยตนเอง ตามความถนัดและความชอบของผู้เรียน ในด้านที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ควรให้ครูเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะให้ผู้เรียนสามารถทำได้ดีขึ้นจากทักษะที่เรียน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ปีการศึกษา 2551
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษา ปีที่ 5 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวนนักเรียน 28,192 คน ชาย 11,350 คน หญิง 16,842 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 400 คน เป็นชาย 161 คน เป็นหญิง 239 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่ม ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Muti - Stage Random Sampling) และการประมาณขนาดของกลุ่มตัว โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์ (Krejcie & Morgan. 1970)

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษามีความแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษา ปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษามีความแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้น โดยศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญและงานเอกสารตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
3. ด้านผู้สอน
4. ด้านการการวัดและประเมินผล

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 4 ระดับ คือ มากที่สุด (4) มาก (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) ซึ่งแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ 3.25 – 4.00 หมายถึง ดีมาก 2.50 – 3.24 หมายถึง ดี 1.75 – 2.49 หมายถึง น้อย 1.74 – 1.00 หมายถึง น้อยมาก สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับความคิดเห็นอ้างอิงจากวิเชียร เกตุสิงห์. (2538)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงคณบดีคณะพลศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่าง วันที่ 1 พฤศจิกายน 2551 – 1 มีนาคม 2552
3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ (t – test independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติเอฟ (F – test independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะมาสรุปแล้วนำเสนอในรูปความเรียง
6. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. เมื่อพบความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้การวิเคราะห์ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ตรวจสอบ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ชาย 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.25 หญิง 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง 6 เขต
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16

2.1 ความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 5 ข้อ และอีก 5 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.2 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

2.3 ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 6 ข้อ และอีก 4 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

2.4 ความคิดเห็นด้านการประเมินผลที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มี 1 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการวัดผลทำให้ทราบความสามารถของนักเรียนในด้านสมรรถภาพทางกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 อีก 9 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.5 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยรวม นักเรียนชายมีความ

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติที่ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้เอฟ พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้าน การวัดและประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงนำไปทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) พบว่าความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้าน อุปกรณ์และสถานที่ ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และสถานที่ แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านครูผู้สอน แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

5.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โรงเรียนควรมีสื่อการเรียนการสอนให้มากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน มีการจัดการแข่งขันระหว่างห้องเรียนเพื่อเป็นการนำทักษะที่เรียนมาใช้และมีการจัดกิจกรรมที่มีการทดลองและให้ผู้เรียนได้มีการทดลองลงมือทำด้วยตนเอง

5.2 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

โรงเรียนควรมีสนามกีฬาที่เพียงพอและได้มาตรฐานต่อนักเรียนทุกคน มีอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ มีห้องเรียนในการเรียนทฤษฎีที่ทันสมัยและน่าสนใจ มีอุปกรณ์ที่แตกต่างจากที่มีอยู่เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนมากขึ้น

5.3 ด้านผู้สอน

ครูผู้สอนควรมีความรู้ในเรื่องที่สอน มีความชำนาญในวิชาที่สอน สามารถเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนในด้านสุขภาพได้ มีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะแก่การนำไปเป็นแบบอย่างเพื่อให้นักเรียนได้มีการปฏิบัติตามในด้านสุขภาพ

5.4 ด้านการวัดและการประเมินผล

ครูควรมีการวัดผลในเรื่องกติกาสอดคล้องกับในด้านการสอบปฏิบัติเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาที่สูงขึ้นและมีสุขภาพที่แข็งแรงตามที่ต้องการ

5.5 อื่น ๆ

โรงเรียนควรให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกที่จะเรียนกีฬาอะไรในแต่ละภาคเรียนด้วยตนเองตามความถนัดและความชอบของผู้เรียน ในด้านที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ควรให้ครูเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะให้ผู้เรียนสามารถทำได้ดีขึ้น

อภิปรายผล

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนเห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษาเพราะเป็นวิชาที่สามารถพัฒนาตนเองให้มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้มีกิจกรรมที่สอดแทรกให้ผู้เรียนได้มีความสุข สนุกสนาน ความรู้ คุณธรรม การเป็นผู้นำและ ผู้ตามเข้าไปในกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนพลศึกษา สามารถนำทักษะที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้वासना คุณาอกิลิทธิ (2536: 12 -13) กล่าวไว้ว่า คำว่า “สรีระ” หรือ “Physical” หมายถึง ร่างกายคือลักษณะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย พัฒนาการของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกายและอื่น ๆ เมื่อเติมคำว่า “Education” เข้าไปเป็น “Physical Education” นั้น หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาร่างกายมนุษย์ให้ดีขึ้นหรือกล่าวได้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายต่าง ๆ หรือกีฬาต่าง เป็นสื่อของการเรียน และนักเรียนมีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ จากการที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม พลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้ว ปรัชญาของวิชาพลศึกษาจึงเป็นตัวกำหนด จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในทุกระดับ องค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งควรพิจารณาร่วมกันไปด้วย คือ ตามหลักของธรรมชาติแล้วร่างกายคนเราจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวเพื่อความเจริญเติบโต การเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับร่างกายยังทำให้เกิดความสนุกสนานเป็นนันทนาการ ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วยในการเข้าสังคม ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการสำรวจหรือทดสอบความสามารถและทำให้สุขภาพดียิ่งขึ้น ฉะนั้นจึงสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้เป็น 2 ระดับใหญ่ ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) ที่นิยมเรียกว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก กล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้ของวิชาพลศึกษามีความสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนอาจเป็นเพราะการเรียนพลศึกษาโดยส่วนใหญ่เป็นกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งผู้เรียนเป็นวัยที่ต้องการการเคลื่อนไหวเพื่อความสนุกสนาน และกิจกรรมในการเรียน พลศึกษามีความสนุกสนานโดยที่ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคน

สอดคล้องกับ กรมพลศึกษา กล่าวว่าวิธีสอนพลศึกษา หมายถึง การให้เด็กพบกับ ประสบการณ์ที่ครูจัดไว้ โดยทางใดทางหนึ่ง เช่น ให้เด็กดู ได้ฟัง ได้จับต้อง ก็เป็นวิธีการสอนอย่าง หนึ่งการสอนในแต่ละครั้งอาจใช้วิธีการสอนหลายอย่างประกอบกัน ความมุ่งหมายในการสอนเพื่อให้ เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเด็กแต่ละคนมีวิธีการเรียนของตน แต่ละคนสร้างการเรียนรู้ขึ้นเอง ครูเป็นเพียงผู้ เรียงสถานการณ์กิจกรรมและประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอนเด็กจะเรียนรู้ได้ดี ที่เรียกว่าครูสอนได้ดี นั้นก็คือครู ครูสามารถ

จัดประสบการณ์ให้แก่เด็กแต่ละได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็กการสอน พลศึกษามีวิธีการสอนแบบต่าง ๆ คือ การสอนแบบบรรยาย การสอนมอบหมายงาน การสอนแบบ สาธิต การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบวิทยาศาสตร์ การสอนแบบสั่งการ ฯลฯ การสอน พลศึกษาที่นิยมใช้โดยทั่วไปที่ได้ดัดแปลงมาจากการสอนแบบ 5 ขั้น ของ แฮร์บาต เพื่อให้เหมาะสม กับการสอนพลศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนพลศึกษาประกอบด้วย 5 ขั้นดังนี้

1.ขั้นเตรียม ได้แก่ การให้เด็กเข้าแถว สำนวณรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกายให้พร้อม เพื่อจะให้ฝึกกิจกรรม

2.ขั้นอธิบายและสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนจะต้องทำเพียงสั้น ๆ แล้วแสดง ตัวอย่างให้ดู การสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนเป็นผู้สาธิต ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต

3. ขั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง ก็ฝึกอาจกำหนดให้แต่ละ กลุ่มฝึกทักษะแต่ละอย่างแล้วหมุนเวียนกันไป หรือจะใช้วิธีการเหมือนกันทั้งหมดก็ได้ขึ้นอยู่กับความ เหมาะสมของการสอนแต่ละชนิด

4. ขั้นใช้ ได้แก่การนำเอาทักษะต่าง ๆ จากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนั้นมาทดลองใช้ให้เกิด ประโยชน์ในการเล่นแข่งขัน

5.ขั้นสรุปและประเมินผล ได้แก่ สรุปผลการเรียนจากบทเรียนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติเองให้ เกิดสุขนิสัย อาจจะมีการวัดผลประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้วว่าได้บรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ สำหรับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันอาจแบ่งขั้นตอน ต่าง ๆ ให้น้อยลงเหลือเพียง 4 ขั้นตอน เป็นขั้นเตรียม ขั้นสอนฝึกหัด และขั้นสรุปและประเมินผล อาจทำได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

กระทรวงศึกษาธิการ (2545:144-145) กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียน มีการบริหารการใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามความคาดหวังของหลักสูตร ดังนี้

1.การจัดคาบเวลาเรียน ผู้บริหาร ละครุคลากรในสถานศึกษาต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน จัดคาบเวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

2.การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกฝนมาทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามความต้องการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

3.จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะปลอดภัย พร้อม และเพียงพอสำหรับบริการ และผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อการมีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

4.แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์สื่อต่าง ๆ ที่สะดวกเพียงพอทันสมัยสำหรับ การศึกษาค้นคว้า เรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนดูรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

5.จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ ภูมิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมทำโครงการควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเอง ที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

6.กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือมาใช้ในการดำเนินชีวิต และเข้าในกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้อง และร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬามาตามวิถีประชาธิปไตย

7.การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวก จัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อทางพลศึกษาที่ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตลอดจนการมีวิธีการประเมินอย่างน้อย 9 อย่าง ดังนี้

- 1.การทดสอบด้านการแพทย์ หรือด้านสุขภาพ
- 2.ความสามารถเรียนรู้ทางด้านการเคลื่อนไหว
- 3.การทดสอบสมรรถภาพทางระบบไหลเวียนโลหิต
- 4.การทดสอบสมรรถภาพทางด้านการเคลื่อนไหว
- 5.การทดสอบสมรรถภาพทางด้านทักษะ
- 6.การทดสอบความรู้ด้านพลศึกษา
- 7.การทดสอบทางด้านเจตคติ
- 8.การทดสอบทางด้านสุขลักษณะและด้านพฤติกรรม
- 9.การทดสอบทางด้านการปรับตัวในสังคมและด้านอารมณ์

2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก กล่าวได้ว่าผู้เรียนเห็นความสำคัญของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน และต้องการอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย สวยงาม แปลกใหม่ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้มีการอยากเรียน และเพื่อการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนมีประสิทธิภาพมากที่สุด มีความซึ่งสอดคล้อง วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2436:292-293) ได้กล่าวว่า วัสดุ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่าง จำกัด เช่น ลูกบอล อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ดาซาย สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะสนับสนุนและช่วยให้การเรียนการสอนพลศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ และสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความชำนาญอย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2540:540) กล่าวว่า ควรมีการส่งเสริมให้จัดสื่อและอุปกรณ์มาใช้กับกิจกรรมที่จัดขึ้นให้แต่ละคน ออกกำลังกายในการเล่นที่เป็นไปตามธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับบุคคลให้มีทักษะ ทางกีฬา การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. ด้านผู้สอน

ความคิดเห็นด้านผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก กล่าวได้ว่าผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน มีการนำความรู้ใหม่มาเพิ่มเติมในชั่วโมงเรียน สามารถเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียนได้ว่าเป็นผู้ที่สุภาพดี

ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 47) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ และภารกิจทางพลศึกษาได้ดีมีประสิทธิภาพ ควรจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ คือ

1. เป็นผู้มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการพลศึกษาทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้มีความรู้ลึกในการรับผิดชอบสูง
4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีสุภาพสมบุรณ์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

4. ด้านการวัดและการประเมินผล

ความคิดเห็นด้านการประเมินผล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก กล่าวได้ว่า การทำการทดสอบแต่ละครั้งได้มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน ผู้เรียนสามารถทราบ

ว่าเมื่อทำการทดสอบไปแล้วอยู่ในเกณฑ์ใหม่ และ แบบทดสอบมีความหลากหลาย ตรงกับเนื้อหา หรือทักษะที่เรียนไป ซึ่งสอดคล้องกับ วิริยา บุญชัย (2529:32-34) กล่าวว่า องค์ประกอบที่นำมา ตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษาได้แก่

1. Psychomotor Domain เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภท สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่นการให้คะแนนในกีฬาแต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือและการ วิเคราะห์ความสามารถในการเล่นบางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับ ครู ในกรณีดังกล่าวควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

2. Cognitive Domain เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ (Recall) การจำได้หรือ การรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและหลักของการ เคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรม ประเภทต่าง ๆ

3. Affective Domain เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย ความสนใจ ทศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

การวัดลักษณะทางสังคมนี้ วิธีที่ดีที่สุดคือการสังเกตของครูและของนักเรียนเองโดยให้ ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นด้วย วิธีดังกล่าวสามารถวัดเกี่ยวกับความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดีนอกจากส่วนสำคัญ 3 ส่วน ที่ได้กล่าวมาแล้วยังมี องค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่นำมาพิจารณาการให้เกรด ได้แก่ ความพยายาม เวลาเรียน การพัฒนา ความสนใจ และผาณิต บิลมาศ (2548: 3) กล่าวว่า การวัดกระบวนการเรียนเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงผล การเรียนและอาจกล่าวได้ว่า การประเมินผลการเรียนเป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งใน การ วัดคุณภาพของ กระบวนการเรียน ทำให้การสอนการบริหารและโปรแกรมต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

ดังนั้นจะกล่าวได้ว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ พลศึกษามี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานในการวิจัย อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนไม่ว่าจะเป็น นักเรียนชายหรือนักเรียนหญิงโดยส่วนใหญ่จะชื่นชอบในวิชาพลศึกษาเพราะเป็นวิชาที่มีกิจกรรมได้ เคลื่อนไหวและมีการแสดงความสามารถในด้านกีฬาเป็นการผ่อนคลายความเครียด กิจกรรมที่ใช้ใน การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่มีทั้งเกมและกีฬาเป็นส่วนประกอบซึ่งนักเรียนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้

ดังนั้นจะกล่าวได้ว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ พลศึกษามี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานในการวิจัย อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนไม่ว่าจะเป็น นักเรียนชายหรือนักเรียนหญิงโดยส่วนใหญ่จะชื่นชอบในวิชาพลศึกษาเพราะเป็นวิชาที่มีกิจกรรมได้

เคลื่อนไหวและมีการแสดงความสามารถในด้านกีฬาเป็นการผ่อนคลายความเครียด กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่มีทั้งเกมและกีฬาเป็นส่วนประกอบซึ่งนักเรียนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในด้านการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานในการวิจัย อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของทุกโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน แต่ในด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลต่างแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าบริบทของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านภูมิประเทศและประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อีกทั้งตัวครูผู้สอนที่มีความคิดและมาตรฐานในการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลต่อสาระพลศึกษาที่แตกต่างกัน ในตัวนักเรียนเองความแตกต่างกันทั้งระดับชั้นที่เรียนและพื้นที่ที่เรียน ที่อยู่อาศัย และมีผลต่อความคิดนักเรียนเป็นอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันอาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ยังไม่คิดถึงการเรียนต่อจึงมีความเห็นต่อวิชาพลศึกษาอย่างหลากหลายแต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องคิดถึงการเรียนต่อเป็นอันดับแรกจึงไม่ค่อยสนใจที่เรียนพลศึกษา

จากที่ได้กล่าวมาทั้งทฤษฎีและการวิจัยต่าง ๆ พอสรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถบอกถึงตัวผู้เรียนว่าในการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตรงกับความต้องการของผู้เรียนหรือไม่ เพื่อนำสิ่งที่ได้ศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และผู้เรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมที่มีการตอบสนองต่อผู้เรียนให้มีความสุขและได้ความรู้ในทักษะที่เรียน สามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อตนเองและสังคม

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ควรนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ให้ผู้ที่ทำการสอนและผู้เรียนในสาระพลศึกษา ได้มีการนำเอาผลที่ได้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนตอบสนองต่อผู้สอนและผู้เรียนมากที่สุด ทั้งด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและการประเมินผล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียนและผู้สอนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนในทุกปีการศึกษา
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษากับสาระวิชาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษา. (2545). *การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ)
- กรมพลศึกษา. (2525). *คุณลักษณะครูพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หนังสือสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
-(2545). *หนังสือคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2548). *ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน วิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปการศึกษา 2548*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545). *ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2548). *การวัดทักษะกีฬา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). *การพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). *หลักและวิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *เอกสารการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
-(2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- วิริยะ บุญชัย. (2529). *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ*. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- วีระ วิเศษสมิต. (2538). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณ เอียดฤทธิ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อดิศักดิ์ พงษ์ศรี. (2550). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2547. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ ดวงหิรัญ. (2551). ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Allrad, R.J. (1979, November). Teacher Behavior directed toward individual Students in physical education classes: the Influence of student gender and class participation, *Dissertation Abstract international*.40: 2538-2539-A.
- Brushett, Raymond James. (1996, April). Student Attitudes and Behavior Change Towards Personal Wellness Through Wellness 1123 at Baltimore Regional High School. *Dissertation Abstracts International*. 34(02) : 0523-A
- Layfield , Deanna Paulette. (1995,January). Relationship Between Class Size and Attitudes Toward Physical Education of Fifth-Grade Students. *Dissertation Abstracts International*. 33(03) : 0925-A.
- Nantogmah, Samuel Yakuber. (1982, October). Physical Education Programs offered in IOWA High School, Preferred by Seniors, and Recommended by Professors in IOWA College Universities. *Dissertation Abstracts international*. 43: 1050 -A.
- Stoker, Steven Vaughn. (1999,February). Physical and Health Education Curriculums: Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstracts International*. 37(01) :6080-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

ชื่อเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน

ช่วงชั้น ที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ปีการศึกษา 2551 จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตรงกับความรูสึกมากที่สุดคำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนสาระพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ผลของการตอบแบบสอบถาม จะไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนแต่อย่างใด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา

แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

ด้านที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านที่ 2 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

ด้านที่ 3 ด้านครูผู้สอน

ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

นายสุภาชาติ พงขาว

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา ภาคพิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. ระดับชั้น

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. ที่ตั้งสถานที่ศึกษา

☐

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

☐

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2

☐

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

☐

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

☐

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 5

☐

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 6

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน ขอให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็น หมายเลข 4, 3, 2 หรือ 1 ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ช่องหมายเลข 4 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วย มากที่สุด

ช่องหมายเลข 3 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วย มาก

ช่องหมายเลข 2 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วย น้อย

ช่องหมายเลข 1 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วย น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
1. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้มีระเบียบวินัยมากขึ้น				
2. ในการเรียนวิชาพลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดและปฏิบัติด้วยตนเอง				
3. ในการเรียนวิชาพลศึกษาครูให้นักเรียนได้มีการแสดงความคิดเห็น				
4. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธีการอธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนดู ก่อนให้ผู้เรียนปฏิบัติ				
5. การสอนมีความสนุกสนาน				
6. ในการปฏิบัติกิจกรรมมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม				
7. การจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนเป็นสิ่งที่ นักเรียนต้องการ(กีฬา, กีฬาภายใน)				
8. กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนมีความตื่นเต้นเร้าใจ				
9. กิจกรรมในช่วงโม่งสามารถทำให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ				
10. การจัดกิจกรรมในช่วงโม่งมีความปลอดภัย				

2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
1. อุปกรณ์กีฬามีความเพียงพอต่อผู้เรียน				
2. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย				
3. อุปกรณ์ได้มาตรฐาน สร้างแรงจูงใจให้เกิดการอยากเล่น				
4. มีความสะดวกในการเบิก-คืนอุปกรณ์				
5. โสตทัศนูปกรณ์ เช่น วีซีดี สไลด์ มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน				
6. บริเวณอาคารพลศึกษา ห้องเรียนพลศึกษา มีความสะอาด สวยงาม				
7. สภาพแวดล้อมในห้องเรียน สนามกีฬา อยู่ในสภาพให้นักเรียนได้เรียนอย่างสะดวกปลอดภัย				
8. สถานที่เรียนสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล				
9. สนามกีฬาต่าง ๆ สามารถใช้งานได้เต็มศักยภาพ				
10. มีน้ำดื่มที่สะอาดอยู่ในบริเวณที่มีการเรียนการสอน และพอเพียง				

3. ด้านครูผู้สอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
1. มีความกระตือรือร้นสนุกสนานในการสอน				
2. มีความรู้ในวิชาที่สอน				
3. มีความรับผิดชอบในการสอน				
4. สามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน				
5. มีความเป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน				
6. จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน				
7. มีบุคลิกภาพดีสามารถนำไปเป็นแบบอย่าง				
8. มีความรู้ใหม่ ๆ มานำเสนอ				
9. มีความตั้งใจในการถ่ายทอดความรู้				
10. สามารถสอนอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้				

4. ด้านการวัดและการประเมินผล

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
1. การวัดผลทำให้ทราบความสามารถของนักเรียนในด้านสมรรถภาพทางกาย				
2. การวัดผลช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น				
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การวัดผลประเมินผล				
4. มีการแจ้งผลการวัดให้นักเรียนทราบทุกครั้งภายหลังการทดสอบ				
5. มีการวัดหลายรูปแบบเพื่อให้การวัดผลมีความสมบูรณ์				
6. การสอบและการเก็บคะแนนนักเรียนควรทราบเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนทุกครั้ง				
7. แบบทดสอบตรงตามเนื้อหาที่เรียน				
8. จะมีการสอบปรนัยและอัตนัย				
9. มีการให้คะแนนตามความสามารถของนักเรียน				
10. นำคะแนนการบ้านหรืองานที่ส่งต่าง ๆ มาคิดในคะแนนรวมปลายปี				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ

คำชี้แจง

โปรดให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.ด้านการจัดการเรียนรู้.....

.....

.....

.....

2.ด้านอุปกรณ์และสถานที่.....

.....

.....

.....

3.ด้านครูผู้สอน.....

.....

.....

.....

4.ด้านการวัดและประเมินผล.....

.....

.....

.....

5.ด้านอื่น ๆ.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์พิชิตพล สุทธิสานนท์

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

ศึกษานิเทศก์ ระดับ 9

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

2. อาจารย์ฐระวี สุริยจันทร์

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

ครูอันดับ คศ.4

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

3. อาจารย์โสรัจณ์ โพธิ์จันทร์

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

ครูอันดับ คศ.3

โรงเรียนหอพระ จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ศุภชาติ พงขาว
วันเดือนปีเกิด	19 กุมภาพันธ์ 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงใหม่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	71/2 ม.2 ตำบลออนกลาง อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ 50130
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู อันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอมก๋อยวิทยาคม 367 ม.1ตำบลอมอ้อย อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ 50310
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนวัดเปาสามขา จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษา จาก โรงเรียนอนเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2546	ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ